

פרשת ויקהל תשפ"ב
לכבוד ולתפארת

Dedicated in memory of Ophir Agassi ז"ל by his loving family on the occasion of his *Shloshim*

שמות פרק כח פסוק ב

ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת :

רמב"ן

לכבוד ולתפארת - שיהיה נכבד ומפואר במלבושים נכבדים ומפוארים, כמו שאמר הכתוב כחתן יכהן פאר (ישעיה סא י), כי אלה הבגדים לבושי מלכות הן, כדמותן ילבשו המלכים בזמן התורה, כמו שמצינו בכתנת ועשה לו כתנת פסים (בראשית לז ג), שפירושו מרוקמת כדמות פסים, והיא כתונת תשבץ כמו שפירשתי, והלבישו כבן מלכי קדם. וכן הדרך במעיל וכתנת, וכתוב ועליה כתנת פסים כי כן תלבשנה בנות המלך הבתולות מעילים (ש"ב יג יח), ופירושו כי עליה כתנת פסים נראית ונגלית, כי המנהג ללבוש בנות המלך הבתולות מעילים שתתעלפנה בהן, ונמצא שכתנת הפסים עליה מלבוש עליון, ולכן אמר וכתנת הפסים אשר עליה קרעה: ... ועל דרך האמת, לכבוד ולתפארת, יאמר שיעשו בגדי קדש לאהרן לשרת בהם לכבוד השם השוכן בתוכם ולתפארת עזם, כדכתיב (תהלים פט יח) כי תפארת עזמו אתה. וכתוב (ישעיה סד י) בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך אבותינו, וקדשנו הוא הכבוד ותפארתנו תפארת ישראל, ועוד נאמר (תהלים צו ו) עוז ותפארת במקדשו, וכן לפאר מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד (ישעיה ס יג), שיהיה מקום המקדש מפואר בתפארת, ומקום רגליו, שהוא מקום בית המקדש, מכובד בכבוד השם. וכן ובישראל יתפאר (שם מד כג), שיהיה מראה ומיחד בהם תפארתו, וכן אמר למטה גם בבגדי הבנים כלם לכבוד ולתפארת (להלן פסוק מ), ואמר בקרבנות יעלו על רצון מזבחי ובית תפארת אפאר (ישעיה ס ז). והנה המזבח רצונו, והכבוד בית תפארתו. והיו הבגדים צריכין עשייה לשמן, ויתכן שיהיו צריכין כוונה, ולכן אמר ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאותיו רוח חכמה, שיבינו מה שיעשו. וכבר אמרו (יומא סט א) דמות דיוקנו מנצח לפני בבית מלחמתי :

שמות פרק ב פסוק כה

וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים :

רש"י

ידע אלהים - נתן עליהם לב ולא העלים עיניו :

שמות פרק ג

(א) ויאמר יקוק ראה ראיתי את עמי אשר במצרים ואת צעקתם שמעתי מפני נגשיו כי ידעתי את מצאביו: ... (כא) ונתתי את חן העם הזה בעיני מצרים והיה כי תלכו לא תלכו ריקם :

רש"י

(ז) **כי ידעתי את מצאביו** - כמו (לעיל ב כה) וידע אלהים, כלומר כי שמתי לב להתבונן ולדעת את מצאביו ולא העלמתי עיני ולא אטוס את אזני מצעקתם :

זכריה פרק ג

(א) ויראני את יהושע הכהן הגדול עמד לפני מלאך קוק והשטן עמד על ימינו לשטנו: (ב) ויאמר קוק אל השטן יגער קוק בך השטן ויגער קוק בך הבחר בירושלם הלוא זה אוד מצל מאש: (ג) ויהושע היה לבש בגדים צואים ועמד לפני המלאך: (ד) ויען ויאמר אל העמדים לפניו לאמר הסירו הבגדים הצואים מעליו ויאמר אליו ראה העברתי מעליך עונד והלבש אתך מחלצות: (ה) ואמר ושימו צניף טהור על ראשו ושימו הצניף הטהור על ראשו וילבשו בגדים ומלאך קוק עמד :

ליקוטי הלכות יו"ד הלכות ערלה סימן ה

[יג] ועל כן היה התחלת טעונתם על ידי שלבשו בגדי כהנה בסעדתם, כי עקר הפגם נוגע בהבגדים כפי"ל. ועל כן הכהן שהיה צריך לכפר עונותו ישראל על ידי עבודתו היה צריך ללבש בגדי כהנה לכפר ולתקן פגם הבגדים הצואים הנזכרים. ועל כן נוגע עקר הפגם והכבוד בהבגדים, כי עקר הגאות הוא בבגדים שבשרשם הם גבוהים מאד בחינת ה' מלך גאות לבש וכשפוגם בזה חס ושלום על ידי עונותיו ונזופל לגאות וכבוד דסטרא אחרא של תאות והבלי עולם היה עקר פגם הגאות הוא בהבגדים כפי"ל. וכן נראה בחוש פמה וכמה אובדים עולמם על ידי רדיפתם אחר בגדים ותכשיטים וכו'. וכמו שאמר אדוננו מורנו ורבנו זכרוננו לברכה על פסוק, ותתפששו בבגדו וכו'. ועל כן היה הכהן הגדול לבוש בבגדים יקרים מאד שהיו כלולים בהם כל הגונון שהם זהב ותכלת וארגמן וכו' ועל כלם החשו ואפוד שהיה בהם אבנים טובות יקרות מאד ועליהם היו חקוקים שמות בני ישראל שיש בהם חמשים אותיות שהם בחינת כלל אותיות התורה שכלולים בחמשים שערי בינה כפי"ל, כי קדשא בריך הוא ואורייתא וישראל כלל חד. והכהן הגדול נשא כל זה על לבו כדי להעלות ולתקן כל תאות הנגידות והעשירות ששם עקר אחיזת הגאות כפי"ל. ובעונותינו הרבים כשהתגברה מלכות הרשעה והגלו את ישראל ותפסו בגלות גם את בגדי כהן גדול ונתלבשו בהם סברו שיש להם כח לכלות את ישראל לגמרי. והעקר על-ידי שיקניסו בהם תאות העשירות לחמד לבגדי כבוד ולתכשיטין של אבנים טובות ויקרות מאחר שאין לנו כהן גדול לתקן כל זה, אדרבה, הסטרא אחרא נתלבשה בהם. ובאמת היתה עת צרה גדולה, אבל חסדי ה' כי לא תמנו וכו' וממשלתך בכל דור ודור. ושלח אז את מרדכי שהכניס בישלאל לבלי לניאש את עצמן מן הרחמים בשים אפן וזעקו כלם אל ה' ויתברך בכל לב ולבשו שק ואפר ומאסו בכל בגדים יקרים של תאות עולם הזה שהם בחינת בגדים צואים ממש ועל ידי זה נתהפך הדבר ותלו את המן על העץ הגבה חמשים ומרדכי הוציא ממנו כל העשירות אל הקדשה, כמו שכתוב, ותשם את מרדכי על בית המן. ואז, ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וכו', בחינת תכלת שבציצית שהם בחינת תקון הבגדים כפי"ל. וכן באסתר כתוב, ותלבש אסתר מלכות. כי זה עקר התקון כפי"ל עד שזכו על ידי זה אחר כך לבנות הבית המקדש ולהחזיר הבגדי כהנה למקומן ולקדשתן. ועל כן נזכר ענין הבגדים הצואים בפסוק בענין יהושע כהן גדול כי הוא היה הראשון שהיה צריך לשמש בבית שני ומחמת תקף הגלות נכשלו בניו עד שנגעו פגם הבגדים צואים גם אליו. על כן היה כל תקון הגאולה על ידי תפלת הצדיקים שהם אנשי כנסת הגדולה שהתפללו אז ועסקו לתקן זאת עד שפעל זכריה הנביא להסיר הבגדים הצואים מעליו ולהלביש אותו מחלצות :